

Elfriede Jelineks tabuloser Roman ist Kriminalgeschichte, Porno und Trivialroman in einem: «Höllisch gut» (*Cosmopolitan*). Sie «liefert ein mitleidloses, von Assoziationen strutzendes Stück um Gier, Frauenfeindlichkeit und Spießertum» (*Elle*).

Elfriede Jelinek, geboren am 20. Oktober 1946 in Mürzzuschlag/Steiermark und in Wien aufgewachsen, studierte Theaterwissenschaft, Kunstgeschichte und Musik. Berühmt wurde sie durch den Roman «Die Klavierspielerin» (rororo 23166) und ihren Bestseller «Lust» (rororo 13042). 1998 erhielt Elfriede Jelinek den Georg-Büchner-Preis und 2002 den Mühlheimer Dramatikerpreis. Die Zeitschrift *Theater heute* wählte sie 1996 zur «Dramatikerin des Jahres». Im Jahr 2004 erhielt sie den Literatur-Nobelpreis.

Der Landgendarm Kurt Janisch hat ein Auge auf den Grund und Boden alleinstehender Frauen geworfen, und als Polizist weiß er, wo er sich seine Opfer holt: auf den Landstraßen, wo er sich die Autonomern und Adressen der Frauen notiert, die er später aufsucht. Das erste Opfer ist eine Frau mittleren Alters. Um in den Besitz ihres Hauses zu gelangen, macht er sie sexuell hörig. Als das zweite Opfer, noch keine sechzehn Jahre alt, seine Pläne jedoch plötzlich gefährden könnte, schwimmt es als Leiche in einem Plastiksack im See.

«Der böse Blick der Jelinek hat nichts von seiner Schärfe eingebüßt.» («Die Welt»)

Venkovský četník Kurt Janisch, pohledný a zdánlivě dobrodružný muž a spořádaný manžel, je posedlý chorobnou touhou po ženách a penězích, ale především po nemožitostech. Jeho kořisti jsou osamelé bohaté paničky. Jako policista dobře ví, kde je třeba potkat: na okresních silnicích rakouského venkova kdesi mezi Mariazellem a Mürzzuschlagem. Vyzbrojen perem a notýskem si zapisuje poznávací značky a telefonní čísla řidiček, jež se dopustily drobného dopravního přestupku. Jednou z obětí je žena ve středních letech, která se přestehovala z města na venkov. Setkání s četníkem ji zcela promění, stává se na něm sexuálně závislou. Janischovy nadějně vyhlídky však náhle ohroží mladá dívka Gabi, která muži také propadne. Jenže nemá dům, jen lachné tělo. Kurt Janisch cítí, že prozrazením románu s Gabi může přijít o vysněný majetek své stárnoucí milenky. Proto se dívky musí zbavit.

Čtyři postavy současně vytvářejí vyprávěcí linii románu, vzájemně se prolínají a dávají vyvstat příběhu o brutalitě, ztraceném lidství, kterému nesvítá naděje. Ženy a domy se v díle stávají pouhými objekty, a tak se s nimi také zachází: násilně a nekompromisně. Román nositelky Nobelovy ceny je mistrným popisem patologické mužské psychiky viděné očima ženy.